

TARYBOS DIREKTYVA 2006/67/EB

2006 m. liepos 24 d.

įpareigojanti valstybes nares išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1968 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 68/414/EEB, įpareigojanti EEB valstybes nares išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas ⁽³⁾, buvo kelis kartus iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

(2) Importuojama žalia nafta ir naftos produktai svarbūs aprūpinant Bendriją energijos resursais. Bet kokie išskylanys, nors ir laikino pobūdžio, sunkumai, dėl kurių sumažėja tokių iš trečiųjų šalių įvežamų produktų tiekimas ar labai padidėja kainos tarptautinėje rinkoje, gali ženkliai sutrikdyti Bendrijos ekonominę veiklą. Dėl šios priežasties Bendrija turi būti pasirengusi išvengti ar bent sumažinti tokios situacijos žalingus padarinius.

(3) Tiekimo krizė gali prasidėti netikėtai. Todėl yra labai svarbu numatyti būtinas priemones, padedančias sėkmingai tvarkytis galimo nepritekliaus atveju.

(4) Siekiant šio tikslo būtina sustiprinti žalios naftos ir naftos produktų tiekimo į valstybes nares garantijas sukaupiant ir nuolat laikant minimalias pačių svarbiausių naftos produktų atsargas.

(5) Organizacinės priemonės dėl naftos atsargų neturėtų trikdyti sklandaus vidaus rinkos funkcionavimo.

(6) Direktyva 73/238/EEB ⁽⁵⁾ Taryba priėmė sprendimą dėl tam tikrų priemonių, tarp jų naftos atsargų naudojimo, kurių būtų imtasi iškilus naftos ir naftos produktų tiekimo į Bendriją sunkumams; valstybės narės panašius įsipareigojimus prisiėmė Susitarime dėl „Tarptautinės energetikos programos“.

(7) Būtina, kad sutrikus naftos tiekimui, valstybės narės atsargas turėtų savo žinioje. Reikėtų, kad valstybės narės turėtų įgaliojimus ir sugebėjimą kontroliuoti atsargų naudojimą, kad nedelsdamos galėtų jas panaudoti tose srityse, kuriose daugiausia reikia naftos.

(8) Organizacinės priemonės dėl atsargų laikymo turėtų užtikrinti, kad tos atsargos būtų ir kad vartotojas galėtų jomis pasinaudoti.

(9) Reikėtų, kad organizacinės priemonės dėl atsargų būtų skaidrios ir užtikrintų sąžiningą ir nediskriminacinį atsargų laikymo prievolės pasidalijimą, todėl valstybės narės gali informaciją apie naftos atsargų laikymo išlaidas pateikti suinteresuotoms šalims.

(10) Organizuojant atsargų laikymą, valstybės narės gali pasinaudoti sistema, kai atsargas laikanti institucija ar subjektas laikys visas atsargas ar jų dalį, numatytą jų įsipareigojime dėl atsargų turėjimo. Likusią dalį, jeigu yra, turėtų laikyti naftos perdirbėjai ir kiti rinkos operatoriai. Partnerystė tarp vyriausybės ir privataus sektoriaus yra esminis dalykas veiksmingiems ir patikimiems atsargų laikymo mechanizmams funkcionuoti.

⁽¹⁾ OL C 226 E, 2005 9 15, p. 44.

⁽²⁾ OL C 112, 2004 4 30, p. 39.

⁽³⁾ OL L 308, 1968 12 23, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/93/EB (OL L 358, 1998 12 31, p. 100).

⁽⁴⁾ Žr. I priedo A dalį.

⁽⁵⁾ OL L 228, 1973 8 16, p. 1.

(11) Vietinė gavyba savaime suteikia tiekimo garantijas. Naftos rinkos raida gali pateisinti atitinkamus išpareigojimo turėti naftos atsargas valstybėse narėse, kurios pačios išgauna naftą, nukrypimus. Vadovaujantis subsidiarumo principu, valstybės narės gali atleisti įmones nuo išpareigojimo turėti atsargas, ne didesnes negu produktų kiekis, kurį šios įmonės gamina iš vietinės gavybos žalios naftos.

(12) Reikėtų patvirtinti požiūrius, kuriais jau vadovaujami Bendrija ir valstybės narės tarptautiniuose išpareigojimuose ir susitarimuose. Dėl naftos suvartojimo pobūdžio pasikeitimų tarptautiniai aviaciniai bunkeriai tapo svarbia šio suvartojimo sudėtinė dalimi.

(13) Būtina patvirtinti ir supaprastinti Bendrijos statistinių duomenų dėl naftos atsargų pateikimo mechanizmą.

(14) Naftos atsargos iš esmės gali būti laikomos bet kurioje Bendrijos vietoje. Todėl reikėtų palengvinti atsargų už nacionalinės teritorijos ribų kaupimą. Būtina, kad sprendimus laikyti atsargas už nacionalinės teritorijos ribų priimtų atitinkamos valstybės narės vyriausybė, atsižvelgusi į savo poreikius ir nuolatinio tiekimo garantijas. Jeigu atsargos yra kitos įmonės arba institucijos (subjekto) žinioje, reikalingos išsamesnės taisyklės, užtikrinančios, kad tos atsargos būtų ir kad būtų galimybė jomis pasinaudoti sutrikus naftos tiekimui.

(15) Norint užtikrinti sklandų vidaus rinkos funkcionavimą, pageidautina skatinti naudotis susitarimais tarp valstybių narių dėl minimalių atsargų, kad būtų skatinama naudotis kitose valstybėse narėse esančiomis saugyklomis. Atitinkamos valstybės narės pačios turi priimti sprendimus dėl tokių susitarimų sudarymo.

(16) Reikėtų sustiprinti atsargų administracinę priežiūrą ir sukurti veiksmingus mechanizmus atsargoms kontroliuoti bei tikrinti. Tokiai kontrolei atlikti reikalinga sankcijų sistema.

(17) Taryba turėtų būti reguliariai informuojama apie padėtį, susijusią su privalomomis atsargomis Bendrijoje.

(18) Kadangi šios veiklos tikslą, t. y. palaikyti stiprias naftos tiekimo Bendrijoje garantijas panaudojant patikimus ir skaidrius mechanizmus, kurie paremti valstybių narių solidarumu, nepažeidžiant vidaus rinkos taisyklių ir konkurencijos, galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali imtis priemonių vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, šioje

direktyvoje nenumatoma nieko, kas nėra būtina tam tikslui pasiekti.

(19) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių išpareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės narės priima tokius įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie gali būti reikalingi, kad, atsižvelgiant į 10 straipsnio reikalavimus, Europos bendrijoje nuolat būtų 2 straipsnyje nurodytų kiekvienos naftos produktų kategorijos atsargų tiek, kad jų pakaktų ne mažiau kaip devyniasdešimčiai dienų, skaičiuojant pagal vidutinį kasdieninį suvartojimą šalyje per praeitus kalendorinius metus, nurodytus 4 straipsnio 2 dalyje.

2. Tą šalyje suvartojamų naftos produktų dalį, atitinkančią pačioje valstybėje narėje išgautos naftos kiekį, perskaičiuotą į naftos produktus, galima atimti iš minėtosios suvartojimo sumos, bet ne daugiau kaip 25 %. Dėl tokio išskaitymo paskirstymo valstybėje narėje sprendžia atitinkama valstybė narė.

2 straipsnis

Apskaičiuojant šalyje suvartojamų naftos produktų kiekį atsižvelgiama į tokias produktų kategorijas:

a) variklių benziną ir aviacinį kurą (aviacinį benziną ir benzino tipo reaktyvinį kurą);

b) gazolį, dyzeliną, žibalą ir žibalo tipo reaktyvinį kurą;

c) mazutus.

Atsargos, laikomos jūroje plaukiojančių laivų bunkeriuose, neįskaitomos į bendrą šalyje suvartojamų produktų sumą.

3 straipsnis

1. Sutrikus naftos tiekimui, pagal 1 straipsnį turimos atsargos yra visiškoje valstybių narių žinioje. Valstybės narės užtikrina, kad jos tokiomis sąlygomis turėtų teisinius įgaliojimus kontroliuoti atsargų naudojimą.

Visais kitais atvejais valstybės narės užtikrina, kad šios atsargos būtų ir kad egzistuočių galimybė jomis pasinaudoti. Jos parengia atsargų nustatymo, apskaitos ir kontrolės priemones.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų atsargų laikymui būtų taikomos sąžiningos ir nediskriminacinės sąlygos.

Išlaidos, susijusios su atsargų laikymu pagal 1 straipsnio nuostatas, nustatomos skaidriomis priemonėmis. Šioje srityje valstybės narės gali patvirtinti priemones dėl atitinkamos informacijos apie atsargų laikymo pagal 1 straipsnį išlaidas gavimą ir šios informacijos pateikimą suinteresuotoms šalims.

3. Valstybės narės, norėdamos vykdyti 1 ir 2 dalies reikalavimus, gali nuspręsti kreiptis į atsargas saugančią instituciją ar subjektą, atsakingą už visų atsargų ar jų dalies saugojimą.

Dvi ar daugiau valstybių narių gali priimti sprendimą kreiptis į bendrą atsargas saugančią instituciją ar subjektą. Tuomet jos bus kartu atsakingos už šioje direktyvoje numatytų įpareigojimų vykdymą.

4 straipsnis

1. Valstybės narės pateikia Komisijai pagal 5 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 6 straipsnį parengtą statistinį sąvadą su informacija apie kiekvieno mėnesio pabaigoje turimas atsargas, nurodant tą vidutinio suvartojimo praeitais kalendoriniais metais dienų skaičių, kurį šios atsargos atitinka. Šis sąvadas turi būti pateiktas ne vėliau kaip iki dvidešimt penktosios antro mėnesio, einančio po ataskaitinio mėnesio, dienos.

2. Valstybės narės įsipareigojimas turėti atsargas yra pagrįstas praėjusių kalendorinių metų suvartojimu šalyje. Valstybės narės kiekvienų kalendorinių metų pradžioje, tačiau ne vėliau kaip iki kiekvienų metų kovo 31 d., privalo perskaičiuoti atsargų kiekius, numatytus jų įsipareigojime dėl atsargų ir užtikrinti, kad jos kuo greičiau vykdytų savo naujus įsipareigojimus, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kiekvienų metų liepos 31 d.

3. Žibalo tipo reaktyvinio kuro atsargos statistiniame sąvade atskirai nurodomos kategorijoje, nurodytoje 2 straipsnio b punkte.

5 straipsnis

1. 1 straipsnyje numatytos atsargos gali būti laikomos naftos ir tarpinių bei galutinių produktų pavidalu.

2. Statistiniame sąvade dėl kiekvieno mėnesio pabaigoje turimų atsargų:

a) galutiniai produktai nurodomi faktinėmis tonomis;

b) nafta ir tarpiniai produktai nurodomi:

i) proporcingai kiekvienos rūšies produktų, gautų per praeitus kalendorinius metus iš atitinkamos valstybės narės naftos perdirbimo įmonių, kiekiams; arba

ii) remiantis atitinkamos valstybės narės naftos perdirbimo įmonių einamųjų metų gamybos planais; arba

iii) remiantis bendro per praeitus kalendorinius metus atitinkamoje valstybėje narėje pagamintų produktų, kurių atsargas reikia sukaupti, kiekio santykiu su bendru tais metais suvartotos naftos kiekiu, ne daugiau kaip 40 % bendrų įsipareigojimų dėl pirmosios ir antrosios rūšies (benzinas ir gazolis) ir ne daugiau kaip 50 % trečiosios kategorijos produktų (mazutas).

3. Mišinių komponentai, jei jie skirti perdirbimui į 2 straipsnyje nurodytus galutinius produktus, gali pakeisti produktus, kuriems jie yra skirti.

6 straipsnis

1. Apskaičiuojant 1 straipsnyje nurodytų atsargų minimalų lygį, statistiniame sąvade nurodomas tik tas kiekis, kuris bus laikomas 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

2. Atsižvelgiant į 1 dalyje nurodytas nuostatas, prie atsargų galima priskirti:

a) atsargas, kurios yra naftą gabenančiuose ir uoste prisišvartavusiuose tanklaiviuose ir kurias čia ketinama iškrauti, jei jau atlikti uosto formalumai;

b) atsargas, laikomas iškrovimo uostuose;

c) atsargas, laikomas rezervuaruose naftos terminalo prieigose;

- d) atsargas, laikomas perdirbimo rezervuaruose, išskyrus tas, kurios yra vamzdynuose ir perdirbimo įmonėje;
- e) atsargas, kurias sukaupia naftos perdirbimo įmonės ir importo, saugojimo ar didmeninio paskirstymo firmos;
- f) atsargas, kurias sukaupia stambūs vartotojai, kurie pagal nacionalinės teisės nuostatas privalo turėti pastovių atsargų;
- g) atsargas, laikomas baržose ir pakrančių laivuose, pervežančiuose naftos produktus šalies teritorijoje, jei kompetentingos institucijos turi galimybę tas atsargas patikrinti ir jei tomis atsargomis galima nedelsiant pasinaudoti.

3. Ypač toliau išvardytos atsargos neįtraukiamos į statistinį sąvadą: dar neišsiurbta šalies teritorijoje nafta; atsargos, skirtos jūrose plaukiojančių laivų bunkeriams; atsargos, skirtos tiesioginiam tranzitui, be 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsargų; atsargos vamzdynuose, keliais ir geležinkeliais pervežamose cisternose, rezervuaruose paskirstymo punktuose ir sukauptos smulkių vartotojų.

Atsargos, kurias turi ginkluotosios pajėgos ir tos, kurias ginkluotosioms pajėgoms laiko naftos bendrovės, neįtraukiamos į statistinį sąvadą.

7 straipsnis

1. Įgyvendinant šią direktyvą, atsargos įmonėms ar institucijoms (subjektams), esančioms valstybėje narėje, pasirašius tarpvyriausybinius susitarimus, gali būti kaupiamos bet kurios kitos valstybės narės teritorijoje. Atitinkamos valstybės narės vyriausybė priima sprendimą, ar dalį savo atsargų laikyti ne nacionalinėje teritorijoje.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atsargos saugomos pagal tokį susitarimą, neprieštarauja šių atsargų pergabenimui į kitas valstybes nares, kurių vardu šios atsargos saugomos pagal tokį susitarimą. Ji šias atsargas tikrina tokiaame susitarime nustatyta tvarka, tačiau neįtraukia jų į savo statistinį sąvadą. Jos gali būti įtraukiamos į valstybės narės, kurios vardu tos atsargos yra saugomos, statistinį sąvadą.

Kartu su statistiniu sąvadu kiekviena valstybė narė nusiunčia Komisijai ataskaitą apie jos teritorijoje saugomas kitos valstybės narės atsargas bei pačios valstybės atsargas, saugomas kitose valstybėse narėse. Abiem atvejais ataskaitoje nurodoma saugojimo vieta ir (arba) atsargas saugančių įmonių pavadinimai, kiekiai ir produktų kategorijos arba žalia nafta.

2. 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų susitarimų projektai siunčiami Komisijai, kuri gali pateikti savo pastabas atitinkamoms vyriausybėms. Pasirašius susitarimus, apie juos pranešama Komisijai, kuri apie juos informuoja kitas valstybes nares.

Susitarimai turi atitikti tokias sąlygas:

- a) jie turi būti susiję su nafta ir visais naftos produktais, nurodytais šioje direktyvoje;
- b) jie turi nustatyti sąlygas ir tvarką dėl atsargų laikymo, siekiant užtikrinti šių atsargų kontrolę ir jų buvimą;
- c) jie turi nustatyti atsargų tikrinimo ir nustatymo tvarką, kuri, *inter alia*, numato patikrinimų vykdymo būdus ir bendradarbiavimą jų metu;
- d) jie paprastai turi būti sudaromi neribotam laikotarpiui;
- e) juose turi būti įtraukta nuostata, teigianti, kad jeigu susitarime yra nuostata dėl galimybės vienašališkai nutraukti susitarimą, ta nuostata negalioja ištikus tiekimo krizei, ir kad bet kuriuo atveju Komisija iš anksto informuojama apie bet koki susitarimo nutraukimą.

3. Jeigu įmonė arba institucija (subjektas), kuri pagal tokius susitarimus yra įpareigota laikyti atsargas, nėra jų savininkė, o atsargas šioje įmonėje arba institucijoje (subjekte) laiko kita įmonė arba institucija (subjektas), turi būti laikomasi tokių sąlygų:

- a) atsargas laikanti įmonė arba institucija (subjektas) turi turėti sutartinę teisę įsigyti šias atsargas per visą sutarties galiojimo laikotarpį; atitinkamos šalys susitaria dėl šio įsigijimo kainos nustatymo metodo;
- b) minimalus tokios sutarties laikotarpis turi būti devyniasdešimt dienų;
- c) nurodoma saugojimo vieta ir (arba) įmonės, kurios saugo savo atsargas kitose įmonėse arba institucijose (subjektuose), bei šioje vietoje saugomų produktų arba žalios naftos kiekis ir rūšis;

- d) atsargas sauganti įmonė arba institucija (subjektas) bet kuriuo sutarties galiojimo metu turi užtikrinti galimybę atsargas laikinai įmonei arba institucijai (subjektui) disponuoti tokiais saugomomis atsargomis;
- e) įmonė arba institucija (subjektas), laikanti atsargas kitoje įmonėje arba institucijoje (subjekte), turi priklausyti valstybės narės, kurios teritorijoje yra šios atsargos, jurisdikcijai tiek, kiek tai susiję su šios valstybės narės teisinėmis galiomis kontroliuoti ir tikrinti atsargų buvimą.

8 straipsnis

Valstybės narės priima visas reikiamas nuostatas ir imasi visų priemonių, būtinų atsargų kontrolei ir priežiūrai užtikrinti. Jos nustato mechanizmus atsargoms patikrinti pagal šios direktyvos nuostatas.

9 straipsnis

Valstybės narės nustato sankcijas, taikytinas už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios nuostatos būtų įgyvendinamos. Taip nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

10 straipsnis

1. Iškilus sunkumams dėl naftos tiekimo Bendrijos narėms, Komisija arba savo iniciatyva, arba bet kurios valstybės narės prašymu organizuoja konsultacijas tarp valstybių narių.

2. Išskyrus ypatingos skubos atvejus arba siekdamas patenkinti nedidelius vietinius poreikius, iki 1 dalyje numatytų konsultacijų valstybės narės nenaudoja tiek savo atsargų, kad jos sumažėtų žemiau privalomo minimalaus lygio.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie bet kokią savo rezervinių atsargų panaudojimą ir kiek galima greičiau praneša apie:

- a) datą, kai atsargas sumažėjo žemiau privalomo lygio;
- b) priežastis, dėl kurių rezervinės atsargos buvo naudojamos;

c) priemonės, kurių buvo imtasi atsargoms papildyti, jei jų išvis buvo imtasi;

d) jei įmanoma, pateikia savo įvertinimą apie galimą situacijos atsargų požiūriu raidą, jei atsargos ir toliau išliktų žemiau privalomo minimalaus lygio.

11 straipsnis

Komisija reguliariai pateikia Tarybai ataskaitą apie padėtį, susijusią su atsargomis Bendrijoje, įskaitant, jei tikslinga, būtinybę jas suvienodinti, kad būtų užtikrinta atsargų efektyvi kontrolė ir priežiūra.

12 straipsnis

Direktyva 68/414/EEB yra panaikinama, nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo terminais, nustatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

13 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. PEKKARINEN

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva su pakeitimais

Tarybos direktyva 68/414/EEB (OL L 308, 1968 12 23, p. 14)

Tarybos direktyva 72/425/EBB (OL L 291, 1972 12 28, p. 154)

Tarybos direktyva 98/93/EB (OL L 358, 1998 12 31, p. 100)

B DALIS

**Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas
(nurodytas 12 straipsnyje)**

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo terminas
68/414/EEB	1971 m. sausio 1 d.	1971 m. sausio 1 d.
98/93/EB	2000 m. sausio 1 d. ⁽¹⁾	

⁽¹⁾ 2003 m. sausio 1 d. Graikijos Respublikai dėl su Direktyva 98/93/EB susijusių įsipareigojimų dėl tarptautinės aviacijos reikmėms naudojamo bunkeriuose esančio kuro įtraukimo į šalyje suvartojamo kiekio apskaičiavimą. Žr. Direktyvos 98/93/EB 4 straipsnį.

II PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

68/414/EEB direktyva	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio pirmos pastraipos įžanginė frazė	2 straipsnio pirmos pastraipos įžanginė frazė
2 straipsnio pirmos pastraipos pirmoji įtrauka	2 straipsnio pirmos pastraipos a punktas
2 straipsnio pirmos pastraipos antra įtrauka	2 straipsnio pirmos pastraipos b punktas
2 straipsnio pirmos pastraipos trečia įtrauka	2 straipsnio pirmos pastraipos c punktas
2 straipsnio antra pastraipa	2 straipsnio antra pastraipa
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnio pirma pastraipa	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio antra pastraipa	4 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio trečia pastraipa	4 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio pirma pastraipa	5 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio antros pastraipos įžanginės frazės pirmoji frazės dalis	5 straipsnio 2 dalies įžanginė frazė
5 straipsnio antros pastraipos įžanginės frazės antroji frazės dalis	5 straipsnio 2 dalies a punktas
5 straipsnio antros pastraipos įžanginės frazės trečioji frazės dalis	5 straipsnio 2 dalies b punkto įžanginė frazė
5 straipsnio antros pastraipos pirmoji įtrauka	5 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktis
5 straipsnio antros pastraipos antroji įtrauka	5 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktis
5 straipsnio antros pastraipos trečioji įtrauka	5 straipsnio 2 dalies b punkto iii papunktis
5 straipsnio trečia pastraipa	5 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	7 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa	7 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 2 dalies penktos pastraipos įžanginė frazė	7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginė frazė
6 straipsnio 2 dalies penktos pastraipos pirma įtrauka	7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktas
6 straipsnio 2 dalies penktos pastraipos antra įtrauka	7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punktas
6 straipsnio 2 dalies penktos pastraipos trečia įtrauka	7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos c punktas
6 straipsnio 2 dalies penktos pastraipos ketvirta įtrauka	7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punktas
6 straipsnio 2 dalies penktos pastraipos penkta įtrauka	7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos e punktas
6 straipsnio 2 dalies šeštos pastraipos įžanginė frazė	7 straipsnio 3 dalies įžanginė frazė

68/414/EEB direktyva	Ši direktyva
6 straipsnio 2 dalies šeštos pastraipos pirma įtrauka	7 straipsnio 3 dalies a punktas
6 straipsnio 2 dalies šeštos pastraipos antra įtrauka	7 straipsnio 3 dalies b punktas
6 straipsnio 2 dalies šeštos pastraipos trečia įtrauka	7 straipsnio 3 dalies c punktas
6 straipsnio 2 dalies šeštos pastraipos ketvirta įtrauka	7 straipsnio 3 dalies d punktas
6 straipsnio 2 dalies šeštos pastraipos penkta įtrauka	7 straipsnio 3 dalies e punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos įžanginė frazė	6 straipsnio 2 dalies įžanginė frazė
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirmoji įtrauka	6 straipsnio 2 dalies a punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka	6 straipsnio 2 dalies b punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos trečia įtrauka	6 straipsnio 2 dalies c punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos ketvirta įtrauka	6 straipsnio 2 dalies d punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos penkta įtrauka	6 straipsnio 2 dalies e punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos šešta įtrauka	6 straipsnio 2 dalies f punktas
6 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos septinta įtrauka	6 straipsnio 2 dalies g punktas
6 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmoji frazė	6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antroji frazė	6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
6a straipsnis	8 straipsnis
6b straipsnis	9 straipsnis
7 straipsnio pirma pastraipa	10 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio antra pastraipa	10 straipsnio 2 dalies
7 straipsnio trečios pastraipos įžanginė frazė	10 straipsnio 3 dalies įžanginė frazė
7 straipsnio trečios pastraipos pirma įtrauka	10 straipsnio 3 dalies a punktas
7 straipsnio trečios pastraipos antra įtrauka	10 straipsnio 3 dalies b punktas
7 straipsnio trečios pastraipos trečia įtrauka	10 straipsnio 3 dalies c punktas
7 straipsnio trečios pastraipos ketvirta įtrauka	10 straipsnio 3 dalies d punktas
8 straipsnis	—
—	11 straipsnis
—	12 straipsnis
—	13 straipsnis
9 straipsnis	14 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas